ÖKTEM AYKUT

MERDİVEN art space

PRESS RELEASE

Mert Öztekin

Everything that has already fallen

Merdiven Art Space

05 November – 28 November 2026

Everything that has already fallen by Mert Öztekin will be on view at Merdiven Art Space from November 5 to 28, 2026. The exhibition is realized in collaboration with Öktem Aykut. The opening reception will take place on Thursday, November 5th, at 6 pm.

Everything that has already fallen is an invitation to contemplate a state of perpetual becoming – via marks and images that sprawl, disperse, and reconverge. Images that fluctuate between contrasting emotions open a door to a world that is at times solemn and dark, at times light and almost tangible. The flow of the line, the dissolution of colour and disintegration of form remind us that an image exists not only through what it represents, but also through the ways it is made and unmade.

A figure, a face or an object – all give the impression that they may vanish into thin air, disappear underwater or turn around and walk away in any second. Soft and ephemeral images emerge as fleeting moments taken from the very fabric of life. It feels as though you might reach out into the picture and stroke someone's hair, dip your hand into the water, or feel the breeze from a bird's wings on your face... The medium ceases to be a passive background that carries the image and contributes to its formation; the dissolution of a line or the disintegration of a pigment becomes a gesture that completely reorients an image. Each mark holds within it, from the moment of emergence, both its coming into being and its vanishing.

Even when it remains still, the movement set in motion by the image continues in the mind – the impression of a face lives on and transforms within us. The mark left on a surface by a moment can outlast the moment itself, but this does not mean that the image remains unchanged. Our gaze, our memory, and the manner in which we engage with the images reshape them each time. A painting continues to live, even after we turn away.

Perhaps painting is a process of searching, losing what one has found, and beginning anew from somewhere else. *Everything that has already fallen* follows the images pursued by the artist – searching for what is found, finding through searching and losing again. These images, which even Öztekin cannot fully grasp, oscillate somewhere between life and death. As they leave the studio and enter our lives, the music will at times fade away and at times it will rise again. The movement between these two edges will remain.

ÖKTEMAYKUT

MERDİVEN art space

I often feel as if the paintings are making me.
They alter when I pass through one room to the other;
when I return, they are in a new world,
having opened a space for themselves, quietly.

I have two pairs of glasses:
The first one is negative and menacing.
The gaze festers all;
entropy stirs towards the void and death.
The music vanishes.
The second is filled with love and hysteria.
The heart wishes to open, the glass to shatter.
The music ascends.

What disappears when I pass from one room to another?
What I am unable to see with open eyes–
what advances when I turn away?

For further information and interview requests:

Doğa Öktem
doga@oktemaykut.com
+90 (533) 352 01 67

ÖKTEM AYKUT

MERDİVEN art space

BASIN BÜLTENİ

Mert Öztekin

Halihazırda yere düşmüş her şey

Merdiven Art Space

5 Kasım – 28 Kasım 2026

Mert Öztekin'in *Halihazırda yere düşmüş her şey* isimli tek kişilik sergisi 5 – 28 Kasım 2026 tarihlerinde Öktem Aykut işbirliğiyle Merdiven Art Space'te gerçekleşiyor. Açılış, 5 Kasım Perşembe saat 18.00'de.

Halihazırda yere düşmüş her şey, yayılan, dağılan ve yeniden bir araya gelen izler ve imgeler aracılığıyla sürekli bir oluş hâlini düşünmeye açıyor. Birbirine zıt duygular arasında gidip gelen imgeler, kimi zaman karanlık ve ağır, kimi zaman hafif ve neredeyse dokunulabilir bir dünyanın kapısını aralıyor. Çizginin akışı, rengin çözülmesi ve bir formun dağılması, görüntünün yalnızca temsil ettiği şeyle değil, oluşma ve kaybolma biçimleriyle de var olduğunu hatırlatıyor.

Bir figür, bir yüz ya da bir nesne, sanki bir sonraki saniyede kaybolacak, suyun altına dalacak ya da yüzünü çevirip uzaklaşacak gibi. Yumuşak ve uçucu imgeler, hayatın içinden çekilip alınmış kısa anlar olarak beliriyor. Resimdeki birinin başını okşamak, elini suya sokmak ya da uçan bir kuşun kanadından yayılan rüzgârı yüzünde hissetmek mümkünmüş gibi... İşlerin üretiminde kullanılan kağıt, pastel, mürekkep ve suyun birbirine temas ettiği yüzeylerde bu izler yayılıyor, ayrışıyor ve biçim değiştiriyor. Malzeme, görüntüyü taşıyan edilgen bir zemin olmaktan çıkıp onun oluşumuna katılıyor; bir çizginin dağılması ya da pigmentin çözülmesi, görüntünün yönünü değiştiren bir harekete dönüşüyor. Her iz, belirdiği anda hem oluşu hem de kayboluşu taşıyor.

İmge sabit kalsa da onda başlayan hareket zihinde sürüyor; bir yüzün bıraktığı duygu bizimle yaşamaya ve dönüşmeye devam ediyor. Bir anın yüzeyde bıraktığı iz, o anın kendisinden daha uzun ömürlü olabiliyor; ancak bu, görüntünün değişmeden kaldığı anlamına gelmiyor. Bakışımız, hatırladıklarımız ve imgelerle kurduğumuz temas, onları her seferinde yeniden biçimlendiriyor. Resmin hayatı, biz arkamızı döndüğümüzde de devam ediyor.

Belki de resim yapmak, sürekli bir şeyler aramak, bulduğunu yeniden yitirmek ve her seferinde başka bir yerden başlamaktır. *Halihazırda yere düşmüş her şey*, sanatçının bulduklarını yeniden aradığı, aradıkça bulduğu ve yeniden kaybettiği imgelerin peşinden gidiyor. Öztekin'in dahi bütünüyle elinde tutamadığı bu imgeler, hayat ile ölüm arasında bir yerlerde hareket hâlindeler. Atölyeden çıkıp bizim hayatlarımıza karıştıklarında bazen müzik yok olacak, bazen de yeniden yükselecek. Devinim, iki uç arasında gidip gelmeye devam edecek.

ÖKTEM AYKUT

MERDİVEN art space

Çoğu zaman resimlerin beni yaptığını hissediyorum.
Ben bir odadan diğerine geçerken değişiyorlar;
döndüğümde yeni bir dünyada,
kendilerine sessizce bir yer açmış oluyorlar.

İki gözlüğüm var:
İlki negatif ve dehşetli.
Bakış her şeyi çürütüyor;
entropi olmaza ve ölüme doğru ivme kazanıyor.
Müzik yok oluyor.
İkincisi sevgi ve histeri dolu.
Yürek açılmak, bardak kırılmak istiyor.
Müzik yükseliyor.

Bir odadan diğerine geçerken yitip giden ne?
Açık gözlerle göremeyeceğim;
arkamı döndüğümde durmadan çalışan ne?

Detaylı bilgi ve söyleşi talepleri için lütfen iletişime geçiniz:

Doğa Öktem
doga@oktemaykut.com
+90 (533) 352 01 67